

Arrest

nr. 263 222 van 28 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. VAN DE VELDE
Wijngaardlaan 39
2900 SCHOTEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 17 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 februari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 juli 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 juli 2021.

Gelet op de beschikking van 30 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van haar advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 3 februari 2021 waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en

waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

2. Artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien: [...]”

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; [...]”

“§2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.[...]”

3. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Verzoeker maakt, zo wordt vastgesteld, geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat hij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten nu hij niet verder komt dan het geven van algemene kritiek, onder meer omtrent de samenstelling van de bestreden beslissing, waarmee hij echter de desbetreffende bevindingen niet weerlegt noch ontkracht.

4.1. Zowel bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 als bij koninklijk besluit van 14 december 2020 werd Georgië aangewezen als veilig land van herkomst. De Raad wijst er voor zover als nodig op dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgelegd bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 57/6/1, § 3, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (cf. RvS 4 juli 2017, nr. 12.496 (c)).

Aangezien verzoeker afkomstig is uit een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Georgië, geldt er bijgevolg een vermoeden dat er in zijn hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bewoordingen van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet blijkt dat een land van herkomst pas als veilig wordt beschouwd na een grondig onderzoek waarin met verscheidene en strikt omlijnde criteria rekening wordt gehouden. Bovendien betreft het een weerlegbaar vermoeden. Het komt aan de asielzoeker toe om duidelijk en met substantiële redenen aan te tonen dat zijn land van herkomst desondanks in zijn specifieke omstandigheden en in afwijking van de algemene situatie aldaar niet als veilig kan worden beschouwd en dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk wordt vervolgd of een reëel risico loopt op ernstige schade. De bewijslast rust in casu op verzoeker. Hij dient de aangevoerde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in concreto aan te tonen. Verzoeker blijft hier echter in gebreke vermits hij zich louter beperkt tot het verwijzen naar de vermelding van het vermoeden in de bestreden beslissing, doch geen enkel concreet element aanvoert dat toelaat vast te stellen dat in zijn specifieke situatie zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

4.2. Verzoeker betoogt voorts dat veel noodzakelijke elementen ontbreken in de bestreden beslissing, en dat de bestreden beslissing onvolledig is en onvolledig gemotiveerd werd.

Verzoeker stelt als bijlage bij het verzoekschrift de bestreden beslissing te voegen zoals hij deze ontving met het schrijven van 3 februari 2021. De Raad stelt echter vast dat indien de bestreden beslissing in de samenstelling zoals gevoegd bij het verzoekschrift werd meegedeeld, dit een vergissing betreft, doch hoe dan ook blijkt dat de paginanummering onderaan de bladzijden aangeeft in welke volgorde deze, en derhalve de motieven van de bestreden beslissing, dienen te worden gelezen. Verzoeker kan door louter vast te houden aan de wijze waarop de bladzijden gebundeld zijn dan ook niet redelijk voorhouden dat de (motivering van de) beslissing onvolledig is. De Raad stelt verder vast dat zich in het dossier hoe dan ook een correct samengestelde bestreden beslissing bevindt met vermelding van de datum.

Verder blijkt uit de bestreden beslissing dat, in tegenstelling tot hetgeen verzoeker voorhoudt, wel degelijk wordt verwezen naar het gehoor, dat het feitenrelaas wordt uiteengezet en dat met verwijzing naar de verklaringen van verzoeker op goede gronden en afdoende wordt gemotiveerd om welke redenen de door verzoeker aangevoerde elementen niet worden aanvaard. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift echter geen concreet inhoudelijk verweer en slaagt er dan ook niet in afbreuk te doen aan de motieven die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier.

4.3. Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker niet aan te tonen dat hij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, voert de verzoekende partij aan dat zij niet akkoord kan gaan met voormelde beschikking aangezien er een juridisch technische fout is gebeurd. Zij licht toe dat de bestreden beslissing niet volledig werd betekend zodat de beslissing moet vernietigd worden. Voor het overige volhardt zij in de middelen van het verzoekschrift.

In het licht van het betoog van de verzoekende partij ter terechtzitting waarin de verzoekende partij aangeeft dat zij niet akkoord kan gaan met voormelde beschikking aangezien er een juridisch technische fout is gebeurd waarbij zij toelicht dat naar haar mening de bestreden beslissing niet volledig werd betekend, herneemt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) volgende gronden van voormelde beschikking:

“4.2. Verzoeker betoogt voorts dat veel noodzakelijke elementen ontbreken in de bestreden beslissing, en dat de bestreden beslissing onvolledig is en onvolledig gemotiveerd werd.

Verzoeker stelt als bijlage bij het verzoekschrift de bestreden beslissing te voegen zoals hij deze ontving met het schrijven van 3 februari 2021. De Raad stelt echter vast dat indien de bestreden beslissing in de samenstelling zoals gevoegd bij het verzoekschrift werd meegedeeld, dit een vergissing betreft, doch hoe dan ook blijkt dat de paginanummering onderaan de bladzijden aangeeft in welke volgorde deze, en derhalve de motieven van de bestreden beslissing, dienen te worden gelezen. Verzoeker kan door louter vast te houden aan de wijze waarop de bladzijden gebundeld zijn dan ook niet redelijk voorhouden dat de (motivering van de) beslissing onvolledig is. De Raad stelt verder vast dat zich in het dossier hoe dan ook een correct samengestelde bestreden beslissing bevindt met vermelding van de datum.” (eigen onderlijning).

In tegenstelling tot hetgeen de verzoekende partij voorhoudt, blijkt hoe dan ook dat de bestreden beslissing wel degelijk in zijn volledigheid werd betekend. Zelfs indien de bladzijden van de bestreden beslissing bij de kennisgeving in een verkeerde volgorde werden geplaatst, blijkt de correcte volgorde eenvoudig uit de paginanummering, kreeg de verzoekende partij kennis van de volledige inhoud ervan en kreeg zij de kans haar grieven hiertegen te formuleren. De verkeerde volgorde van de bladzijden kan hieraan geen afbreuk doen.

De Raad wijst er verder op dat in de bestreden beslissing wordt vastgesteld: “*dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie koestert dan wel een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.*”, wordt gemotiveerd en waarna wordt besloten dat: “*Uit hetgeen voorafgaat wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.*”, derhalve wordt correct en rechtsgeldig toepassing gemaakt van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet waardoor van een juridisch technische fout geen sprake is. De verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd in haar argumentatie.

Door te stellen dat zij voor het overige volhardt in de middelen van haar verzoekschrift en derhalve niet op concrete wijze in te gaan op de gronden van voormelde beschikking, brengt de verzoekende partij evenmin elementen aan die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voormelde beschikking werd aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat de verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Georgië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig oktober tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS